

mióta kizártalak

mindig ugyanazon a falépcsőn
mentem le a bányatóhoz
hogy figyelhessem a nádasból
kírajzó vadkacsákat
egyszer téged is elvittelek
meztelenül hevertünk a stégen
akkor történt hogy a halór
a tilalomról velünk hosszan
elbeszélgetett s közben kacér
melleidben gyönyörködött
bosszantott hogy a pólómat
nem kérted el
szóvá is tettem de kinevettél
— vizet fröcskölve támadtál rám
és engedted hogy a stég
tartóoszlopába
kapaszkodva szeresselek

OLÁH András

megkarcolva

kontakthibás áramköreink
már nem érzékelik
a kötelező haladási irányt
hiába zsarolsz a hófoltos
decemberéjszakával
szavatosságunk lejárt
megkarcoltál összevéztelek
ideje tempót és sávot váltani
folyton indulni készültél te is
de igeidők foglya vagy
valami vonz valami küld
valami visszatart
ám ami hív nincs sehol
— kivételt képezek
csalétek vagyok és hitszegés
mégis megtalálsz
hogy arcomra simíthatod
a búcsú szikkadt könnyeit

